

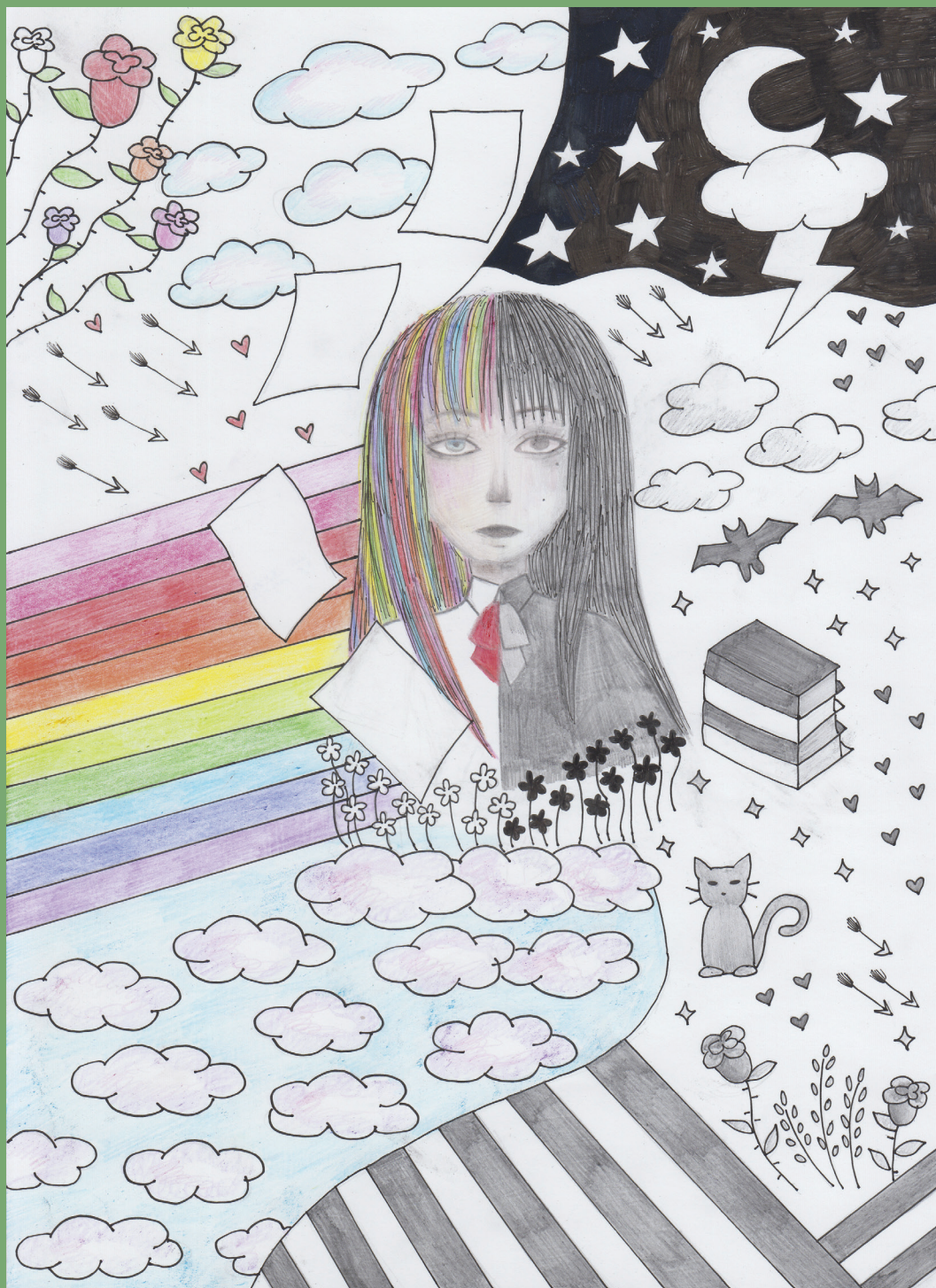

2.vydanie XVII.

máj 2021

Gymploviny

Redakcia školského časopisu *Gymploviny*
Gymnázium J.B.Magina

Dočítate sa:

Ako sa vrátiť do ŽIVOTA

Domácnosť u Vikingov

Rozhovor

Katovo remeslo

ŠVK na diaľku

Netradičné zaujímavosti...

Školské krúžky aj online

Keď stolička nie je stolička

Fashion Alert

Travelling

Prasiatkovský test

Šéfredaktor: Matej Raab

Redakčná rada: Adela Ilenčíková, Nina Šmidová, Alexandra Drgová, Paulína Tonkovičová

Pedagogický dozor: Mgr. Iveta Reháková, Ing. Anastázia Kršňáková

Jazyková korektúra: Mgr. Iveta Reháková

Ilustrácia obálky: Alexandra Drgová

Prispeli: Mgr. Hana Puváková, Mgr. Zuzana Koišová, Mgr. Monika Hagarová, Barbora Sotoňáková, Dominika Magulová, Daniela Blažeková, Stanislava Berová, Karin Puváková

Úvodník

Drahí čitatelia!

Blíži sa koniec ďalšieho netradičného školského roka, v ktorom sme väčšinu času priamo v budove školy neboli. V posledných dňoch sa však protipandemické opatrenia začali uvoľňovať a my sa postupne vraciame k tomu, čo sme kedysi bežne zažívali a nikdy nad tým dlho nerozmýšľali. V tomto čísle *Gymplovín* sme si pre vás prichystali mnoho zaujímavých článkov z rôznych oblastí. Dovoľte mi predstaviť vám úvodnú ochutnávku toho, o čom sa môžete dočítať na ďalších stranách.

Spomínaný návrat k bežnému životu môže niekoho veľmi zaskočiť. Rozhodne si preto prečítajte náš článok o tom, ako byť znova offline a ako sa ľahšie prispôbiť k staronovým zmenám prostredia.

Nadšenci pre históriu si prídu tiež na svoje. Pripravili sme pre nich až tri rozličné články s historickou tematikou. Dozviete sa viac o Vikingoch, katoch alebo o netradičných zaujímavostiach o druhej svetovej vojne.

Zákutia dištančného vzdelávania môžu byť občas tajuplné a nie každý sa mohol dostať k akciám, ktoré sa v digitálnom priestore odohrávali. Osvetlite si ich cez našu reportáž z prvej online vedeckej konferencie či pohľadom do školských krúžkov, ktoré sa konali na diaľku.

Inšpirujte sa a zabavte sa pri našom rozhovore s mladým novinárom, ktorého sme sa spýtali na

žurnalistiku, jej fungovanie a aj názor na spojenie koníčka s prácou. Rozhodne neolutujete!

Mysleli sme tiež na fanúšikov umenia a kultúry. Čo všetko sa dá vyčítať z obrazu dvoch stoličiek? Ponorte sa spolu s absolventmi Akadémie veľkých diel do umeleckého diela Vincenta Van Gogha. Aj obyčajné stoličky toho vedia povedať veľa...

Naši prváci na hodinách angličtiny vytvorili svoj vlastný časopis. Ponúkame vám ukážku z ich diela formou dvoch článkov. Precestujte s nimi do inej krajiny a dajte si pozor, aby vás nechtyla módna polícia!

Na záver sa odreagujte s milým prasiatkovským testom. Pýtate sa, čo to je? Nemusíte horieť nedočkavosťou, stačí sa prelistovať na záver nášho časopisu!

Dúfame, že sa vám toto číslo *Gymplovín* bude páčiť rovnako ako nám. Napokon by som chcel upriamiť vašu pozornosť na to, že rozbiehame náš instagramový účet. Utekejte dať follow na účet *Gymplovín*, nech vám neujdu informácie zo zákulisia či príležitosti prispieť pri tvorbe budúcich článkov! Náš úvodník sa končí, a tak mi len dovoľte zaželať vám príjemné čítanie.

Matej Raab
šéfredaktor

Ako sa vrátiť do ŽIVOTA?

Pracovný týždeň sa v poslednom roku premiestnil do obývačiek, študentských izieb, po prebudení sa stačilo (aj v posteli) pripojiť k internetu a boli sme na hodine, v práci, na stretnutí...

Nebolo treba cestovať, nebolo si treba privstať o hodinu / dve skôr, aby sme sa venovali ranej rutine bežného života mimo pandémie – spomeniete si ešte ako vyzerali vaše rána pred rokom?

Náš životný priestor sa scvrkol na byt, dom, obrazovku počítača, telefónu. Denne sme boli k internetu pripojení aj 7-8 hodín, ak nám internet vypadával, nemali sme dáta alebo sa nám pokazila technika, zostali sme odrezaní od školy, od priateľov, zážitkov. Počas prestávok sme možno stále boli za počítačom a scrollovali sociálne siete, zahrali si hru (občas sme aj na hodinu nestihli „prísť“). Po vyučovaní prišli domáce zadania, opravovania testov, prípravy – tiež cez počítač. Prišiel večer - seriál, film, chat – možno tiež cez počítač, telefón.

Koľko ľudí sme reálne za posledný rok mali možnosť vnímať? Možno sme si kameru aspoň počas hodín zapli, možno aj nie a miesto spolužiakov/žiacov sme vnímali krúžky s menami... Reakcie žiakov/spolužiakov nám možno sekali a niektorých sme počuli iba občas – nie každý deň, každú hodinu, každú prestávku...

Naše vnímanie sa na väčšinu dňa stalo dvojrozmerným a odpadlo porovnávanie, posudzovanie, odhady vzdialeností, pohyb, koordinácia, písanie rukou, letmé dotyky, naháňačky a „blbnutie“ cez prestávky, spoločná kávačka v zborovni, vypadli dôverné rozhovory, mnohé témy sme už vyše roka neriešili, nemali sme možnosť sa proste len tak vyrozprávať...

Po online pracovnom týždni prišiel víkend, kedy nebolo treba byť za počítačom, telefónom a zrazu mohlo v našom živote začať niečo chýbať – niečo, čo sme robili celé dni. Ako zrazu byť rád offline? Ako sa zbaviť nutkavých pocitov neustáleho kontrolovania pripojenia, likeov, mailov, aktivít na sociálnych sieťach, ako naozaj zostať v realite života a nie na Instagrame, kde sú prezentované hlavne najlepšie fotky, príbehy, aktivity (čo môže zvyšovať úzkosť a nechotu prezentovať sa reálne)? Treba odložiť telefóny, vypnúť počítače, treba prekonať pohodlnosť, strach a ísť sa porozprávať s kamarátmi naživo, treba opustiť bezpečie domova a vyjsť opäť do ulíc/obchodov/parkov/kaviarní/kín/štadiónov...

Prichádza uvoľňovanie, svetlo na konci tunela svieti žiarivejšie a niektorí sa napriek tomu môžu cítiť neisto, môžu cítiť úzkosť, napätie z myšlienky na návrat do škôl, do práce, do normálneho života. Môžeme zažívať am-

bivalentné pocity – na jednej strane úzkosť z návratu a na druhej strane radosť, že ten zlý stav pomaly možno končí a opatrenia sa uvoľňujú.

Nie ste v tom sami!!!

Možno sa bojíte, že ste sa zmenili – možno pribrali, schudli, zostarli, zmenili sa a máte obavy, ako vás bude kolektív vnímať naživo.

Možno sa bojíte byť zrazu medzi ďalšími 200 ľuďmi, opatrenia boli zamerané na obmedzenie stretávania a zrazu sa stretnúť môžeme a môžeme byť znova spolu, hoci riziko nákazy je stále tu.

Možno sa bojíte návratu, lebo ste mnohé zabudli, bojíte sa skúšania/odpovedí/testovania naživo, bojíte sa zlyhávania, chýb...

Nie ste v tom sami!!!

Tieto pocity sú prirodzené a dejú sa takmer všetkým. Dajte si čas, aj návrat do reálneho života musí byť postupný a individuálny. Pokojne si vezmite knihu, slúchadlá a načerpajte energiu počas prestávok osamote. Odolnosť sa buduje postupne a posledný rok sme boli všetci vystavení extrémnym situáciám. Sme rôzne osobnosti a to, čo niekomu ide ľahko, iní spracovávajú dlhšie. Potrebujeme začať opäť vnímať prostredie svojej triedy, svojej školy ako bezpečné a prijímajúce – tak ako to bolo pred pandemiou.

Dajme si čas...

AKZUZKA

Domácnosť u Vikingov

Zaujímalo vás niekedy, ako to mohlo vyzerat' u Vikingov doma? Ako napríklad vyzerala ich hierarchia alebo čo robievali, keď nechodili na výpravy za zlatom a vypaľovať dediny? V krátkom historickom okienku vám priblížim, ako to mohlo u nich doma vyzerat'.

Ako prvé si musíme ujasniť roly v domácnosti. Pokiaľ išiel muž na výpravy, väčšinou doma ostali deti spolu s matkou. Tie sa medzitým doma starali o zvieratá, pôdu a dom. Toto bola ukážka ženy v domácnosti, lenže ženy neboli vždy len doma s deťmi. Často totiž chodievali so svojimi mužmi na výpravy. Rovnako hrali kľúčovú rolu, keďže nosili štíty a vrhali sa do bitky rovnako ako muži. Ale nebývali len bojovníčkami alebo nosičkami detí. Veľakrát boli uctievané ako bohyne.

Ďalšou kuriozitou bolo, že ženy sa mohli dať s partnermi rozviesť, žiť s partnerom a mať s ním deti aj napriek tomu, že neboli v manželskom zväzku. Tieto deti mali rovnaké postavenie ako tie, ktoré boli narodené po tom, ako sa partneri zosobášili. Ak žena nebudaj ovdovela, mala rovnaké práva ako slobodná. No nie všetky ženy mali takéto postavenie. Úlohou niektorých

bolo skladať poéziu, boli runovými majstrami, lekárkami alebo obchodníkmi.

Deti často pozorovali matku alebo jej pomáhali pri každodenných úlohách. Pokiaľ toto nerobievali, hrali s ostatnými deťmi rôzne hry. Tieto hry bývali nebezpečné a život ohrozujúce. Najčastejšie to bolo plávanie. Napríklad jedna hra, ktorú muži neskôr mávali ako súťaž, spočívala v plávaní na dlhú trať, pričom sa snažili súpera potopiť. Ďalším zaujímavým športom bol Knattliek, podobný hokeju, ale hral sa s páčkami.

Populárne boli aj stolové hry. Tieto hry hrávali všetci, nielen deti, ale aj dospelí. Dokonca existuje runový kameň, kde je vyobrazené, ako dvaja muži hrajú Hnefatafl o peniaze. A, čo je Hnefatafl? Je to strategická hra, pri ktorej musíte chytiť kráľa. Pohybujete sa po čierne-bielych štvorcoch podľa toho, aké číslo ste hodili na kocke. Hlavnou úlohou teda je chytiť kráľa, ktorého ohrozuje súperova armáda a jeho muži ho museli chrániť.

Rozhovor

V tomto čísle Gymplovní sme si pre vás prichystali rozhovor so študentom prešovského gymnázia Tomášom Čorejom. Tomáš sa popri škole venuje žurnalistike, píše o športe a aktuálnych politických či spoločenských témach. Ako autora ho nájdete podpísaného pod článkami na portáloch ForcaBarca.sk, Kataluna.sk či Denník N.

Venuješ sa žurnalistike a chcel som sa spýtať, kedy prišiel ten moment „áno, toto ma baví, tomuto sa chcem venovať?“

Nebol to konkrétny jeden moment, kedy to prišlo. Bavil ma šport, bavilo ma písať, tak som to spojil a písal som o športe. Ďalšie témy prišli tak nejak postupne.

Povedzme, máš nápad, chceš napísať článok. Aký je ten proces od tej témy k tomu, aby si článok mohol koncový spotrebiteľ prečítať?

Každé noviny majú svoje oddelenie – domáce oddelenie, zahraničné oddelenie... Každé oddelenie má svojho šéfa a keď má niekto nápad, tak sa skontaktuje so šéfom oddelenia. Každý redaktor niekam patrí, ja som športový redaktor, tak komunikujem so šéfom svojho oddelenia. Máme už vybudované nejaké vzťahy, rozprávame sa demokraticky o tom, čo by mohlo byť zaujímavé. Tú zodpovednosť má šéf oddelenia, ktorý má posledné slovo a je zodpovedný za to, aké články vydávame, kedy áno, kedy nie. Ja mu napíšem, on to buď schváli a vydá alebo nevydá, prípadne mi povie nejaké pripomienky.

Kolko Ti trvá napísať jeden článok? Keď do toho zarátame nejaké hľadanie informácií či iné veci, čo to obnáša?

Je to rôzne. Sú články, ktoré ti trvajú napísať dve hodiny, ale sú aj články, ktoré napíšeš za týždeň. Najťažšie sú články, kvôli ktorým musím niekam fyzicky ísť alebo sa skontaktovať. Keď robím rozhovor alebo článok, kde citujem dvoch-troch odborníkov, čo sa vyznajú v danej problematike, som nútený čakať na dve-tri autorizácie, tak to zaberie viac času a námahy. Závisí to teda od témy.

Ako vyzerala Tvoja cesta písania, myslím tým, nejaké to zlepšovanie sa alebo ako sa cvičíš v tom, aby to, čo napíšeš, bolo jasné a zrozumiteľné?

Ja mám ešte dlhú cestu pred sebou, asi ako každý. Určite sa mám v čom ešte zlepšovať, ale u mňa to teda bolo tak, že ja som veľa-veľa písal. Na začiatku som písal pre menšie portály, od 10 rokov som písal každý jeden deň. To je najlepšia škola, veľa písať. Keby som si dnes pozrel svoj článok spred šiestich rokov, tak by som sa chytal za hlavu, že ako som to mohol takto

napísať. Myslím si, že keď sa pozriem o šesť rokov, ako píšem dnes, tiež budem na to pozeráť, čo som písal. Ale to je teda najlepšia škola, písať a trénovať si svoj jazyk. Tiež čítanie, napríklad čítať články lepších novinárov a kolegov.

Mám pocit, že si bol vždy veľmi akčný, ako 10-ročný si sa veľmi dobre umiestnil v detskej filmárskej súťaži. Mal si teda vždy blízko ku kreatívnej činnosti?

Fúha. Akože hej, bavilo ma viac vecí... Film bol fajn, filmu som sa venoval a najprv som si aj myslel, že sa tomu budem chcieť venovať profesionálne, ale potom ma to nie že prestalo baviť, ale to písanie ma bavilo viac a nejak som zostal pri tom.

Mal si niekedy problém nájsť balans medzi školou, povinnosťami mimo školy a ďalšími záľubami?

Asi nie. Takto, sklbiť školu a písanie, to sa dá, s tým som nemal problém. Skôr si myslím, že mi to pomohlo rozvrhnúť si čas. Netrávil som denne desať hodín nad vecami zo školy, lebo som vedel, že tu mám tréning, tu mám písanie, tu mám toto, tak som mal pocit, že mám dve hodiny na školu a tie dve hodiny musím využiť. Nemôžem si dovoliť osem hodín rozmýšľať nad tým, čo spravím, proste to musím spraviť teraz. Teda mi to pomohlo. Možno som mal menej voľného času, to asi hej, ale je to aj o tom, ako sa človek nastaví, čo je preňho dôležité. Mňa písanie baví, čiže mi neprekáža, ani keď mi plní voľný čas.

Svoj Instagram používaš na otváranie rôznych aktuálnych tém či na informovanie prostredníctvom stories. Čo Ťa k tomu viedlo?

No, ten môj Instagram je ešte v procese budovania (smiech). Nemám tam veľa ľudí. Ale dlhodobo si všimam, že médiá či iné stránky šíriace informácie či už o politike alebo iných aktuálnych témach nie sú dostatočne schopné vysvetliť tieto témy. Človek si prečíta, napríklad, že parlament neschválil správu verejnej ochrankyne práv. Nedostane však ten „insight“, nepochopí, o čo ide. To je aj moja dlhodobá ambícia – vysvetľovať správy, ktoré sú len tak pohodené, ako sú titulky na Twitteri alebo kdekolvek inde a ísť trochu do hĺbky, zobrať človeka ďalej a vysvetliť, čo tá správa v podstate hovorí. To je môj cieľ, snažím sa to robiť. Samozrejme, je to ťažké, ale pokúšam sa zrozumiteľným jazykom vysvetliť ťažké témy a dať ich do kontextu. Najprv som to začal robiť pre svojich spolužiakov a kamarátov, aby rozumeli, čo sa deje vo svete okolo nás a uvidím, ako sa tomu profilu bude dariť. Možno si aj dám plán, že sa pokúsím expandovať a rozšíriť to svoje publikum (smiech).

Z toho, čo si teraz hovoril, vznikla asi aj Tvoja rubrika Vysvetľujeme, v ktorej sa teda pokúšaš robiť to, čo si práve povedal.

Áno, tak to vzniklo. Jednoducho máme témy, ktoré sú

dôležité, o ktorých už všetci niečo počuli, ale nikto nevie dostatočne vysvetliť, čo to znamená. Prvá téma, o ktorej sme písali, bol plán obnovy. Všetci vedeli, že niečo také je a majú prísť peniaze z EÚ, ale keď si niekto prečítal aj desať článkov, tak stále nevedel povedať, čo to vlastne je. Problém s tou rubrikou je, že prístup k nej je cez platené predplatné. Uvedomujem si tento limit, lebo mladí ľudia nemajú vypestovaný vzťah k plateniu si médií, a preto je Instagram výhodný v tom, že sa cezeň vedia ľudia dostať k informáciám zadarmo. Vidím v tom potenciál.

Stretol si sa aj s hejtom na internete? Ak áno, zažil si aj konfrontáciu, v ktorej sa niekto do Teba „obul“ preto, že si mladý?

Stalo sa mi to, ale to bola moja chyba, lebo som zle citoval v jednom článku. Bola to malá odchýlka, ktorú som si neuvedomil. Ja som sa za ňu vtedy ospravedlnil, a potom sme ju aj opravili, ale čelil som obvineniam zo zavádzania. Tiež sa mi stalo, že som raz nechtiac zabudol dodať jednu informáciu do článku. Je povinnosťou novinára zohľadniť informáciu z oboch uhlov pohľadu. Tú chýbajúcu informáciu sme tam doplnili hneď po pár minútach, keď som si uvedomil, že som na to zabudol. Ospravedlnili sme sa, ale spustila sa vlna správ a komentárov (smiech). Ale musím povedať, že som tým ľuďom, ktorí mi písali správy, slušne odpisoval a všetci z nich, ale naozaj všetci z nich, ktorí mi osobne písali správu, chápali a vážili si, že som vôbec odpísal. Aj ľudia, ktorí mi vynadali, tak boli v pohode. Chyby sa stanú, a to je znakom seriózneho média, že každý spraví chybu, ale ospravedlnili sme sa a opravili ju a stane sa. Musíme sa snažiť o to, aby sa nezopakovala. Aby som sa vrátil k otázke, nestalo by sa mi, aby mi niekto vyčítal, že som mladý, v tomto som vďačný publiku. Občas sa stane, že mi príde nejaký mail, ale to k tomu patrí, je to v poriadku a je to pod kontrolou.

Pre mnoho mladých ľudí, mám taký dojem, je sporenie koníčka a práce ideál. Vnímaš to tak, že sa Tvoj koníček stal prácou?

Áno, vnímam to tak, ale je to veľmi nebezpečné, lebo sú na to sociologické výskumy, že sa tak dá prísť k burnout syndrómu (syndrómu vyhorenia), keď robíš to, čo ťa baví, lebo potom nemáš kontrolu nad tým, koľko pracuješ, povedzme že aj celý deň. Je to možno nebezpečné, treba si na to dávať pozor, ale písanie mňa baví a ja sa z toho teším.

Ku koncu niečo na odľahčenie. Síce nemám Tik-Tok, ale existuje tam jeden trend a teraz ho aplikujem na Teba. Skús mi povedať, že máš rád šport bez toho, aby si mi povedal, že máš rád šport.

(smiech) Páčia sa mi pohybové aktivity.

Na záver, je niečo, čo by si chcel odkázať mladým ľuďom a našim čitateľom?

Nech mi dajú follow (smiech).

Ale nie. Nechcem, aby to bolo moralizátorské, ale chcem povedať, nech sa neboja napísať nejakej veľkej firme či spoločnosti, že sú tu a sú ochotní sa zlepšovať. Nech sa nebojí 16 -17 ročný človek napísať niekomu, že jedného dňa by tam chcel pracovať a nech s ním počíta. A ešte možno, že nech sa nebojíme, ako mladí ľudia, že spravíme nejakú chybu, ale treba sa k nim postaviť čelom, ospravedlniť sa, poučiť sa a nespraviť ich opäť.

Ďakujeme Tomášovi za poskytnutie druhého rozhovoru v jeho živote.

Katovo remeslo

Kto vlastne bol ten kat ?... Všetci vieme, čo kat v stredoveku robil. Práce obávaného muža s maskou však nespočívali len v stínaní hláv a mučení vinných. Spočiatku kat v Bratislave v roku 1291 mal veľmi zaujímavé spoločenské postavenie, býval kedysi v starej radnici, v súčasnosti v Múzeu mesta Bratislavy. Dolu v podzemí múzea sa nachádzajú mučiarnie, kde mal aj príbytok. Neskôr sa jeho postavenie v spoločnosti menilo a ľudia sa začali báť a stránili sa ho. O miesto kata prestal byť záujem, tak ako na začiatku.

Bol to mestský zamestnanec, ktorý mal pravidelný príjem, čo bolo na stredovek veľmi obdivuhodné. Dalo by sa povedať, že to bol človek, ktorý mal každodenný prísun finančných prostriedkov. Týždenný plat kata bol 200 denárov, čo bolo celkom solídne. Veľmi zaujímavé však je aj to, že kat za svoje služby dostával zaplatené podľa cenníka, to znamená, že za mučenie ľudí dostával viac, ako za tých, ktorým „len“ sťal hlavu.

Treba povedať, že sa spočiatku funkcia kata dedila. Ak mal kat syna, tak najstarší syn preberal remeslo. Ak mal kat však len dcéru, tak ak sa dcéra vydala, mohol kat zasvätiť svojho zaťa, aby prebral remeslo. Stalo sa však aj to, že kat nemal žiadne deti a ani rodinu a zomrel. V tomto prípade si mesto alebo dedina museli nanovo zvoliť nového kata. Nieкого, kto by túto funkciu chcel vykonávať. Musel však preukázať, že by to zvládol ako fyzicky tak aj psychicky. Kat nosil na hlave kuklu pri výkone trestu alebo pri mučení - bol to symbol jeho profesie. Spočiatku aj kvôli tomu, že profesia kata bola anonymizovaná, aj keď skôr sa to bralo ako jeho status. Nosil taktiež v ruke sekeru, ktorá bola jeho nástrojom. Všetky tresty vykonával kat, mohol však mať aj svojich paholkov, ktorí mu pomáhali. Ak ich však nemal, musela mu pomáhať rodina - v mučení alebo dávaní jedla mučeným či väzňom.

Kat mal však na starosti aj iné povinnosti ako mučenie a zabíjanie. Napríklad časom sa musel starať o verejné toalety a čistiť ich. Taktiež sa musel starať o nevestince. Bol vlastne akýmsi „manažérom“ nevestinca, mal sa zaujímať o pohodlie žien a o ich život. Mestské priekopy boli tiež pridelené katovi, musel ich vypratávať a čistiť od odpadkov, ktoré tam ľudia hádzali. Časom sa kata naozaj ľudia začali báť a nechceli s ním mať nič spoločné, preto keď kat šiel aj do kostola, tak mal sám prázdnu lavicu na rozdiel od iných v chráme. Považovali ho podľa profesie za veľmi zlého. Všetci občania sa ho stránili za bieleho dňa, avšak cez noc, za katom chodili ľudia v čiernych plášťoch s prosbami, o nejaké „suveníry“, ako napríklad kosti obeseného. Tie mali byť symbolom toho, že ak by ich občan všade so sebou nosil, nemal by ho postihnúť taký istý osud – smrť obesením. Avšak takíto ľudia, čo chodili navštevovať kata, praktizovali čiernu mágiu a potrebovali na to biologické elementy. V Bratislave bol posledným katom Augustín Spindler. Popravy mečom sa v našom hlavnom meste vykonávali do roku 1844.

Obdobie úradovania katov vo svete patrí k najzaujímavejším témam minulosti. Nemyslím si, že aj napriek všetkému, čo kati robili, by mali byť škatuľkovaní ako nejakí zlí ľudia. Bola to ich práca a museli to vlastne robiť, aby mali čo jesť a z čoho žiť.

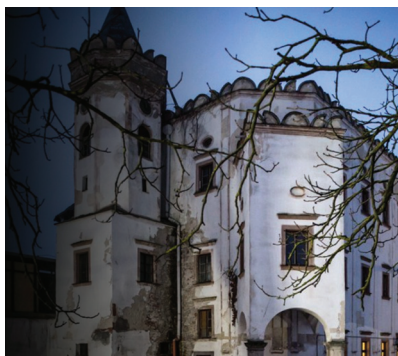

Študentská vedecká konferencia na diaľku

18. februára sa odohrala každoročná školská vedecká konferencia, teda prezentácia študentských prác v rámci Stredoškolskej odbornej činnosti. Hlavný rozdiel oproti ostatným ročníkom bol zrejмый. Pri bežných okolnostiach by sa sedelo v aule a hľadelo na prezentujúceho za pultikom, ktorý by rečnil o svojej práci a prepínal si snímky na prezentácii. Takáto forma však kvôli situácii nebola uskutočniteľná, a preto sa všetko odohralo v online priestore.

Celá akcia sa začala o 8:15 príhovorom Mgr. Pavla Koiša. Ten tak otvoril akciu naplnenú mnohými informáciami. Práce sa dotýkali asi každej oblasti, ktorá Vám len napadne. Botanika, regionálna história, biológia, umelecká tvorba, psychológia, ekológia, móda, šport, učenie, školská štatistika, informatika... Každý jeden z prezentujúcich prišiel ukázať, na čom pracoval posledné mesiace a chcel dokázať, že aj na jeho práci záleží.

V úvode nám bola sprostredkovaná história kaštieľa v Moravanoch nad Váhom. Budova zohrala rozličné úlohy, odkedy bola postavená. Bol to jezuitský kláštor, ktorý neskôr odobral Jozef II. (syn Márie Terézie) a dal ho grófovi Čákymu. Úlohu zohral aj počas stavovských povstaní, v druhej svetovej vojne i počas Slovenského národného povstania. V súčasnosti prebiehajú na kláštore renovačné práce.

Druhá historickobiologická práca sa zaoberala kávou, jej históriou, pestovaním či vplyvom na zdravie. Vedeli ste, že káva obsahuje vyše 1000 antioxidantov a vplýva na obehovú či hormonálnu sústavu a imunitu človeka?

Zaujali nás aj práce o akváriovom systéme a vplyve okolia na rast a vývin rastlín. Prvá práca nám ukázala alternatívu k údržbe akvária bez použitia plastov a veľkého vonkajšieho zásahu. Ambície práce boli vymeniť vodu len raz počas experimentu, hypotézy boli, že ani jedna ryбка nezomrie a voda

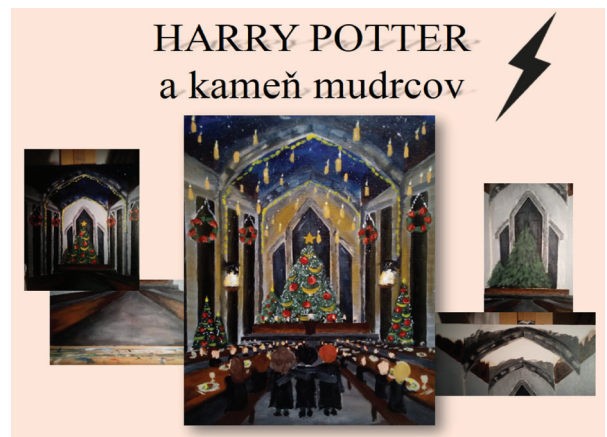
sa zakalí maximálne dvakrát. Výsledok? Voda sa nezakalila, zomreli dve rybky, výmena vody nebola úplne potrebná, bolo treba len dolievať vodu do akvária, lebo sa vyparovala. Druhá práca sledovala, aký vplyv na rast rôznych druhov rastlín bude mať kropenie dažďovou vodou a vodou z vodovodu, starostlivosť rovnakým a iným človekom, teplota miestnosti či rozdiel medzi rastom rastliny, ktorá „počúvala“ relaxačnú hudbu, a death metal. Zaujímavosť pre záhradkárov: hrachu nepúšťajte žiadnu hudbu, má rád ticho.

Nečakaným prínosom bola módna tematika. Vo veľmi vtipne podanej prezentácii sme zistili, koľko ľudí mŕňajú na módu,

dozvedeli sme sa o histórii svadobných šiat a prezentujúce nám dokonca ukázali svadobné šaty vlastnej výroby (náklady boli len 30€). Nechýbala ani osвета o fast fashion a alternatíve vo forme nakupovania v secondhandoch, požičiavanie, darovanie či prerábanie oblečenia a batikovanie.

Dostala sa nám aj široká ponuka umeleckých prác. Nadchli sme sa knižnými ilustráciami k svetovo známej knihe Harry Potter a kameň mudrcov. Pozreli sme sa tiež na Popolušku a verzie tejto rozprávky z rôznych kútov sveta a časových období a dokonca aj jej stvárnenie v našom storočí. Krásna práca bola takisto aj analýza vyjadrenia emócií cez umenie a terapeutické vlastnosti kreslenia.

Zameranie na človeka je dlhodobou živnou pôdou mnohých študentských prác a je nemožné o každej z nich napísať. Každá bola spracovaná famózne a priniesla poslucháčom mnoho nových a intere-

santných informácií. Menšia ochutnávka: boli nám priblížené biochemické procesy v mozgu vplyvajúce na vznik psychických porúch; počuli sme o chemickej a biologickej liečbe a osobných skúsenostiach prezentujúcej; oboznámili sme sa aj s pomerne rozšírenou mononukleózou.

Zdraviu sa tiež venovali projekty o efekte bylín na psoriázu či epidémie a pandémie. Rozšírili sa naše poznatky o domácej liečbe a o historických či nedávnych pandemiách a epidémiách.

Počuli sme aj o autizme a pervazívnych chorobách, cukrovke, štatistike popularite matematiky a biológie na našej škole, odprezentovaná bola aj rozsiahla práca Poznaj svoje telo.

V závere konferencie bol blok prác so zameraním na informatiku. Napriek únave z celodenného vstrebávania údajov sme sa dokázali oboznámiť s animovaním, 3D modelingom, kryptológiou, ale aj SEO optimalizáciou webových stránok.

Väčšinou počas školskej vedeckej konferencie práve obsah je pilierom celej akcie. Tento netradičný ročník však priniesol istú novinku aj vďaka online priestoru.

Nikdy predtým sa, myslím, prezentujúci nestretli s takou pozitívnou spätnou väzbou ako tento rok. Po každej prezentácii sa čít zaplnil povzbudzujúcimi správami zo strany nielen učiteľov, ale aj ostatných účastníkov a spolužiakov. Mám dojem, že práve toto spravilo celú konferenciu unikátnou, zapamätateľnou.

S odstupom času je tiež možné konštatovať, že úspech práce nezožali len na školskej pôde, ale aj na krajskom kole Stredoškolskej odbornej činnosti. Prikladáme ci-

táciu z článku uverejneného na školskej webstránke:

„Tento rok sme prihlásili na kraj až desať prác a naši žiaci zvíťazili až v štyroch odboroch!!!

V odbore 04 - Biológia, kde "Vplyv športu na hladinu inzulínu" skúmala Klára Hasidlová.

V odbore 06 - Zdravotníctvo a farmakológia, kde v práci "Poznaj svoje telo" analyzoval tréningové metódy Filip Ščepko

V odbore 16 - Teória kultúry, umenie, umelecká, odevná tvorba, svojou prácou "Kde bolo, tam bolo" s nádhernými ilustráciami vyhrala Lenka Petrovičová.

V odbore 17 - Pedagogika, psychológia, sociológia, kde projektom "Ži-jem.sk" riešila problematiku porúch príjmu potravy Veronika Mokránová."

Na záver by som chcel len povzbudiť každého, koho ešte len čaká ukázať sa na tejto akcii. V každom z vás je ukrytý talent, ktorý môžete ukázať práve na každoročnej vedeckej konferencii. Z každého konička sa dá vytvoriť niečo unikátne a nezabudnuteľné, čo obohatí nielen poslucháčov, ale najmä vás.

Matej Raab

Netradičné zaujímavosti o 2. svetovej vojne

1. Fúzy, ktoré nosil Adolf Hitler, sa nazývali v bavorskom nárečí „brzdíče sopľov“.

brzdíče sopľov

2. Briti do mŕtvych krýs dávali trhavinu a nechávali ich v nemeckých bunkroch.

3. Sovieti používali psov proti tankom. Upevnili im na chrbát postroj s výbušninou a oni sa odplazili k nemeckým tankom a nechali sa vybuchnúť.

4. Nemecko chcelo počas bitky o Britániu Britov vyhladovať, a to tak, že by použili pásavku zemiakovú na zničenie ich úrody (potrebovali by jej však okolo 2 miliárd).

5. Posledný padlý v 2. svetovej vojne bol pôvodom Čechoslovák.

6. Atentát na Heydricha bol jediný úspešný atentát na vysoko postaveného nacistu.

7. Existoval človek, ktorý bojoval za každú stranu (Japonsko, ZSSR, Nemecko, Taliansko, USA, Veľká Británia) v 2. svetovej vojne.

8. Hitlerov osobný vlak sa volal Amerika.

Školské krúžky aj v online forme!

Medzi mnohými tlačivami, s ktorými sú už notoricky spojené začiatky každého školského roka, patrí aj papier s bohatým výberom školských krúžkov. S prechodom na dištančné vyučovanie sa zmenilo aj trávenie voľného času študentov. Napriek tomu niektoré krúžky pokračujú v svojej činnosti, či už rovnakej alebo pozmenenej. Ponúkame vám ukážky z týchto krúžkov.

V pondelky sa pravidelne stretávajú členovia diskusného krúžku Mgr. Jána Stankoviča. Žiaci diskutujú o rôznych témach z mnohých oblastí života. Oblíbenou aktivitou na krúžku je delenie sa na skupiny. Tieto skupiny zastávajú rozličné postoje na prezentovanú

tému a snažia sa vyjadriť svoje stanovisko k danej téme pomocou argumentácie a faktického obhájenia svojich názorov, ale aj počúvanie protistrany a reagovanie na ich podnety. Diskusné krúžky napomáhajú kritickému mysleniu, tvoreniu a obhájeniu si vlastného názoru, ale aj improvizácii, ktorá sa ukáže najmä vtedy, ak musíte hneď na mieste vymyslieť reakciu na protistranu. Role moderátora sa zhostuje p. Stankovič, jeho úlohou je usmerňovať, no niekedy aj aktívne vstúpi do diskusie a podporí jednu či druhú stranu. Touto cestou pomáha učiť svojich žiakov vedieť si zastať svoj názor aj v prípade,

ak aj nestranná osoba v diskusii sa rozhodne poruší neutralitu a vyvieš diskutujúcich z miery.

Unikátnou súčasťou diskusného krúžku je aj využitie tzv. RPG hier (role-playing games). Tie sú využívané na ozvláštnenie krúžku a pridanie netradičného rozmeru. Spoločne vytvárajú plne interaktívnu skúsenosť vo fiktívnom svete. Možno to znie veľmi abstraktne, preto si povedzme, čo to všetko vlastne zahŕňa. Členovia krúžku si jednak rozvíjajú svoju predstavivosť pri tvorbe postáv a riešení rôznych situácií. Značným prvkom je tiež hranie rolí – hráči dramatizujú hrdinov, za ktorých hrajú a rozhodujú sa nielen podľa vlastného úsudku, ale snažia sa reflektovať aj charakter svojej postavy. Zlepšujú si tak komunikačné zručnosti, ale aj empatiu, nakoľko si môžu „odskúšať“ rozličné svetonázory, ktoré sa zásadne nemusia zhodovať s názormi študenta. Krúžku sa darí pokračovať v svojej činnosti pomocou dostupných online platforiem, čo ponúkajú vhodné podmienky na hranie spomínaných RPG hier, ako je napr. *Dungeon and Dragons* či český systém *Dračí Doupe*. Krúžok prebieha bilingválne - v slovenčine aj angličtine, nakoľko hra je písaná v cudzom jazyku a pri herných mechanikách je potrebné vedieť ho používať.

„Je skvelé, že poobede si žiaci vedia nájsť čas aj na iné veci a rozumne vedia spolupracovať na prekonávaní ťažkých problémov, do ktorých ich ako vedúci krúžku vrhám,“ vyjadril sa vedúci krúžku.

Názor na diskusný krúžok sme si pýtali aj od jedného z jeho členov: „Krúžok vnímam ako zábavnú činnosť, pri ktorej si rozvíjame kreativitu a predstavivosť, spolu s komunikáciou medzi žiakmi aj učiteľmi. Takisto sa učíme spolupracovať aj pri zložitejších úlohách.“

Medzi ďalší diskusný krúžok sa radí krúžok Mgr. Alexandry Gabaríkovej. Je dobre známe, že jeden z kľúčových kompetencií zdokonaľovania sa v cudzom jazyku je komunikácia a práve tento krúžok je zlatá studňa všetkých možných tém, ktoré sa z nej čerpajú, samozrejme v angličtine. Tento diskusný krúžok-- Konverzácia AJ, sa uskutočňuje takmer každý utorok a téma každej hodiny dokáže byť pomerne ľubovoľná, odvíjajúca sa od jej účastníkov so všetkým, o čo sa chcú v daný deň podeliť. Práve preto dokáže byť veľmi intrigujúcim miestom, keď sa téma voľne odvíja od žiakov. Krúžok je vhodný na vyformovanie plynulej reči v anglickom jazyku, keďže každý dostane priestor na vyjadrenie sa. Často sa tu zvyknú rozoberať aj problémy týkajúce sa nás všetkých, ako tie globálne environmentalistické. Každý člen krúžku sa podelí o vlastné návrhy na možné riešenie problému, jeho vlastné hypotézy a zmýšľanie. Tak sa tento diskusný krúžok zároveň stáva priestorom efektívneho rozšírenia poznání o svete.

Ako sa vlastne vynoril na zozname krúžkov? Cestu

krúžku nám vrelo rozpovedá jeho vedúca: „Prischol mi krúžok s nádherným, no nič nehovoriacim názvom - "dramatický". Otázka v zmysle "prepánajána, čo tam budem s deckami robiť, najmä keď sme online?!"

„Našťastie ma zachránilo náhodne vypočuté želanie z vašich radov: mať v ponuke krúžok, na ktorom by ste sa rozprávali po anglicky. Z môjho "dramatického" krúžku sa potajomky stal krúžok konverzačný, i keď mi dáte, „krúžkači“ moji, iste za pravdu, že občas aj dramatický“– Vyjadrila sa Alexandra Gabaríková, ktorej slovo členovia jej krúžku potvrdzujú.

„Krúžok mi dodáva pocit socializácie cez rôzne záživné diskusie a po dlhšom dni sa pri ňom ľahko dokážem zrelaxovať.

„Tento krúžok je pre mňa formou oddychu, pri ktorom sa často nasmejem a dozvedám sa aj nejaké tie nové vedomosti,“ uznávajú členovia krúžku.

A teší sa na krúžok aj jeho vedúca? „Či sa na krúžok teším po dlhom dni? Teším sa, že sa tešíte vy, a že sa na krúžku podľa všetkého cítite príjemne a zabavíte sa. To mi robí radosť, nech mám už deň akýkoľvek.“

Pohľad na posledný krúžok nám poskytla jeho vedúca Mgr. Monika Hagarová.

Krúžok ruského jazyka - pre úplných alebo miernych začiatočníkov.

Úroveň záleží od úrovne vedomostí študentov, ale je zameraný hlavne na úplných začiatočníkov. Predovšetkým apelujem na študentov I. a II. ročníka!

Stretnutia sa konajú obvyčajne raz do týždňa, je však možnosť aj flexibilnejšieho stretávania, napr. počas online výučby bol rozdelený na 2 x 1 hod.

V prvých 2 – 3 mesiacoch sa študenti učia a precvičujú azbuku (návčik správnych tvarov ruskej azbuky, ich napájanie, tvorba slov). Postupne sa učia základnú gramatiku a slovnú zásobu či frázy z každodenného života. Na rozvoj lexiky využívame aj rôzne hravé spôsoby – krížovky, rébusy, logické postupy.

Počas prezenčného vyučovania máme v pláne zamerať sa na kulturologiu, oboznámiť sa s ruským umením, rozoberať diela, venovať sa čítaniu nenáročných textov s dôrazom na fonetiku a samozrejme obsah. Naozaj celkom bohatý program.

Takže, záujemcovia o krúžok ruského jazyka - neváhajte a hláste sa!

Matej Raab

Nina Šmidová

Mgr. Monika Hagarová

Keď stolička nie je len stoličkou

Pred veľkonočnými sviatkami sme s druhákmi spoznávali svetovú realistickú literatúru. Jedným z významných autorov tohto obdobia je aj Charles Dickens, známy svojimi dielami Vianočná koleda či Oliver Twist. Mám rada, keď preberané učivo dávame do širšieho kontextu, a tak sme si od Dickensa trochu „ulietli“ k Vincentovi van Goghovi, o ktorom je známe, že bol jeho veľkým obdivovateľom. Dokonca sa povára, že vlastnil repliku obrazu Luka Fildesa, zobrazujúcu prázdnu Charlesovu stoličku – prázdne miesto, ktoré ostalo po jeho smrti v srdciach jeho ctiteľov. Vraj práve táto stolička bola inšpiráciou k namaľovaniu Van Goghovho diptychu – Vincentovej a Gauguinovej stoličky.

Vincent Van Gogh a Paul Gauguin boli dve najvýznamnejšie osobnosti západného výtvarníctva 19. storočia. Silní individualisti, ktorí spolu žili a tvorili určitý čas v tzv. Žltom dome v Arles. Ich vzťah bol veľmi komplikovaný, no zároveň inšpirujúci (Vincent Van Gogh mal po boku Paula Gauguina najtvorivejšie obdobie života – namaľoval každý deň jeden obraz). Po Paulovom odchode, spôsobenom hádkou medzi týmito veľikánmi, namaľoval v roku 1888 Van Gogh spomínané obrazy – každý iný – jeden s dennou, druhý s nočnou scenériou, jeden s jasnými, druhý s tmavými farbami, jeden chudobný a jednoduchý, druhý bohatý a zdobený. Oba s výrazným motívom – stoličkami, ktoré mali symbolizovať Vincenta a Paula. Zaujímavé na týchto obrazoch je aj to, že Vincent nezanechal „návod“, ako majú byť vystavované – či otočené k sebe „tvárou“ alebo „chrbtom“, čo, samozrejme, veľmi mení pohľad na ich vzájomný vzťah...

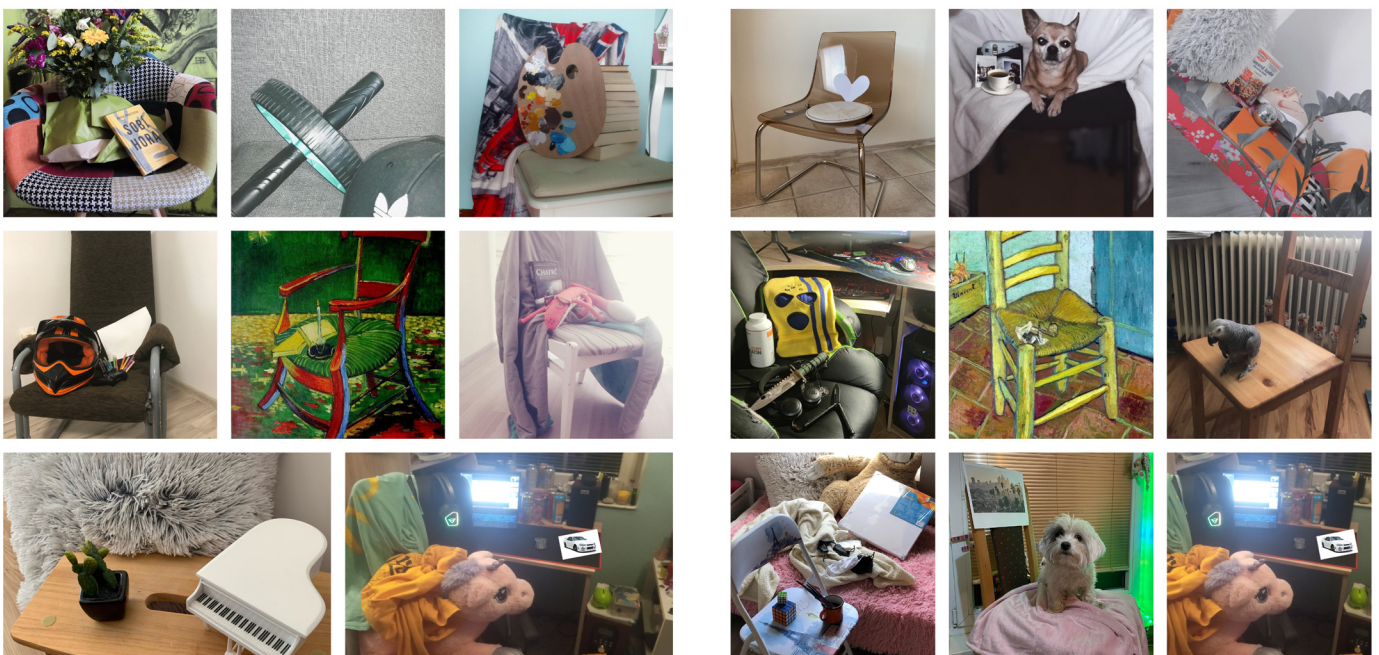
A to bol práve priestor pre náš dialóg. Žiaci vytvo-

rili „obrazy“ svojich vlastných stoličiek – umiestnili na ne veci, ktoré ich podľa nich charakterizujú, vypovedajú o ich záľubách, vlastnostiach, vzťahoch,.. Následne sme išli hlbšie a premýšľali sme nad stoličkami v našej rodine – kto má kde svoje miesto a ako sa prejaví, keď ostane po niekom prázdna stolička. Ako odzrkadľuje postavenie stoličiek naše vzťahy, pri kom sedíme radi a pri kom sme „ako na ihlách“. Potom sme sa preniesli do prostredia školy, premýšľali sme nad tým, ako sa usporiadanie stoličiek postupom času menilo, po kom ostali v triedach prázdne stoličky – spomínali sme na bývalých žiakov či učiteľov, premýšľali sme nad tým, či naozaj tvoríme vzťahy, ktoré zanechávajú hlboké stopy...

A, samozrejme, venovali sme pozornosť aj tomu, ako zariadiť, aby po nás neostávali prázdne stoličky v mysliach našich spolužiakov, keď počas korony nemôžeme byť fyzicky pri sebe. Rok. Rok, ktorý nám vzal fyzický priestor, možnosť odjedať si vzájomne z desiatej, ísť spolu do bufetu, poškľuovať, či si niekto všimne, že nie som prezutý, či preklázať cez veľkú prestávku cez dozor konajúceho učiteľa. Usmiať sa. Vzájomne. Vidieť tváre plné strachu pred písomkou, ohodnotiť spolužiačke nové šaty. Byť si blízko...

Verím, že aj tieto hodiny prispeli k tomu, aby sme si so žiakmi boli trochu bližšie, aby sme premýšľali nad hodnotami priateľstva, vzájomných vzťahov, blízkosti. Ďakujem za Akadémiu veľkých diel, ktorá nám – učiteľom – sprostredkúva diela a otvára priestor pre dialóg. „Pokecať“ si s Vincentom Van Goghom je naozaj výborné ;)

Mgr. Hana Puváková

Fashion Alert ☆

THE EARTHY COLOURS

If you are an outgoing person and you love to dress up like a supermodel we have bad news for you...It's Corona time ! Now you can't go out and show your outfit to the world but if you can't handle your cabin fever, don't worry you can wear cool masks which you can also make by yourself and match it to your favourite outfits.

What's the trending colour this spring you may ask? Well, we have exciting news for those of you who like earthy colours and if you don't, when you see these outfits you will love it. From deep chocolate to light sand, the entire shades of brown are the color of the moment. It's easy to mix shades of brown in one outfit.

We have been talking a lot about brown, beige as trendy colors. Another color that's been trendy for a while now is mint green. Mint green in general is a reliable color so you will enjoy styling it.

Love

ANIMAL PRINT

If you are bored with plain clothing and you want to spice things up, you can wear these animal patterns which came back to life this season. The most popular ones are:

COW PRINT- By now, everyone has at least one piece of clothing with cow print in their wardrobe. It looks really amazing.

LEOPARD PRINT- Leopard print is the classic flavor of this season and rules the current fashion.

ZEBRA PRINT- Zebra print always adds flavor to an outfit and it's back in fashion.

We saw our beloved animal print dutifully return. Once worn by our parents and it still feels as relevant as ever.

POPULAR PIECE OF CLOTHING

Your parents don't have to throw away their old clothing because style from 90s and early 2000s have come back in the fashion world. It includes baggy jeans, crop tops, vests, leather jackets, pleated skirts,

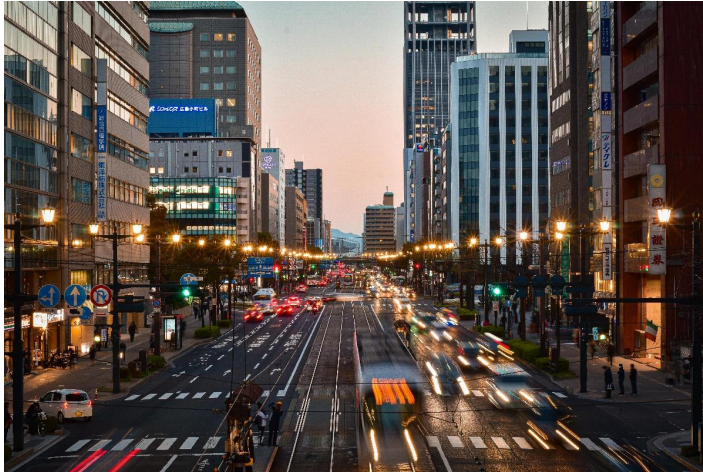
ACCESSORIES

You can't forget these important things in your outfits. Necklaces, rings, sunglasses and many others can really light up your style. OMG, we almost forgot about THE BOOTS!! One of the most fashionable pairs of boots are chunky boots, platform shoes and sneakers.

Trends come and go but there are some which somehow find their way back to remind us that they were unforgettable.

PLACES TO VISIT IN JAPAN

HIROSHIMA

Hiroshima has picked itself up from the ashes after August 1945. While walking through the modern-day city, you can see that the ruins have turned into skyscrapers and come into being a hyper-modern metropolis. Still, Hiroshima confronts its visitors about the dark times the city through when the first atomic bomb exploded right above the heads of citizens in the center of this Japanese city, with the message that this should never happen again. Aside from learning about the destruction, this city interests many with other attractions such as Miyajima Island, Mazda Museum, Hiroshima Museum of Art, Hiroshima Castle and Hondori District, that offers many eateries that serve the Hiroshima-style okonomiyaki that as the name indicates comes from this very city.

Miyajima Island

Miyajima Island is the most famous out of all the Hiroshima Prefecture Islands. To get to this island, you first need to hop on a tram in the main city, get off at Miyajimaguchi and relocate to the ferry heading for Miyajima. The Isle is probably very popular because of the Shrine On The Water, mainly caused by the beautiful photographic spots during sunset.

Hiroshima Castle

Initially built in 1592, the fortress which stood out for its brilliant architecture and glorious history couldn't be saved during the atomic bombing. The current castle is an exact replica made from the original parts. Inside, there is an exhibition on the history and viewing deck on the fifth floor. Around, you'll find several shrines and a park.

Mazda Museum

This museum for car enthusiasts is located on the east side of the city center. It shows the models of both beautiful and odd-looking cars throughout the company's 101-year-old history as a car display. You can also seek for souvenirs in the gift shop.

OKONOMIYAKI

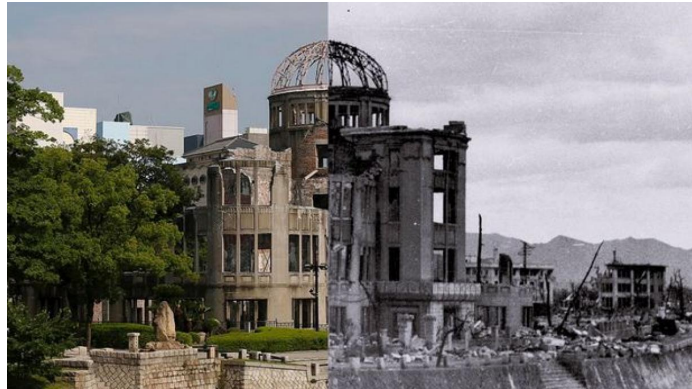
HIROSHIMA MUSEUM OF ART

SHUKKEI-EN GARDEN

LEARNING ABOUT DESTRUCTION

HIROSHIMA

Peace Memorial Museum

The museum opened in memory of the horror Hiroshima went through 1945 and it is possibly one of the most emotional places you can visit in Japan. It also symbolizes the awareness of the threats of nuclear developments in the present and future. In this Hiroshima city museum you'll find exhibitions with personal stories and artworks of victims and survivors, heartbreaking, mainly black and white, photos, current state and anatomy of nuclear weapons and many other things that can send shivers down the spine.

Due to the dark set-up, the exhibitions are almost guaranteed chills. The Hiroshima Peace Memorial Museum is of great importance and definitely a must-visit when staying or simply being in the city.

Atomic Bomb Dome

Without a doubt, it is the most recognisable building in the city. Even though the dome located right under the point where the bomb was detonated, the former Prefectural Industrial Promotion Hall wasn't completely destroyed. Now, it is nothing more than some concrete carcass of blocks but the government kept it as a symbol remembrance as it certainly leaves an impression every single person that visits the wreck.

Prasiatkovský test

Povedzme si úprimne, slovo „test“ pravdepodobne neevokuje tie najmilšie asociácie. Študenti si hneď predstavia stres, začínajú si organizovať čas a škrtať si bloky voľného času, ktoré obetujú na prípravu či zháňanie materiálov. Učitelia zase začínajú rozmýšľať, aké otázky zaradiť do testu a kde majú na počítači priečinok s poznámkami pre danú triedu.

Takýto test rozhodne nemám na mysli! Ak máte náladu na niečo úsmevné, kreatívne a zaujímavé, čítate správny text. Vašou úlohou je namaľovať prasa na čistý hárok papiera. Zoberte si stopky (fyzické alebo na telefóne), dajte si časovač na 3 minúty a začnite kresliť! Áno, teraz, prosím. Odložte zariadenie, na ktorom čítate tento článok, pustite sa do toho a vráťte sa, keď bude prasiatko hotové.

Ste naspät? Výborne. Teraz Vám ponúkame kľúč, vďaka ktorému môžete zhodnotiť Vašu kresbu.

Ak ste Vaše prasa nakreslili:

V hornej časti háрку = ste optimista

V strede háрку = ste realista

Na spodku háрку = ste pesimista

Ak ste Vaše prasa nakreslili s pohľadom:

Doprava = máte fantáziu

Dolava = ste nostalgický/-á, konzervatívny/-a, možno trochu staromódny/-a

Priamym = ste cielavedomý/-á

Detaily:

Ak má Vaše prasa mnoho detailov = ste veľmi analytický/-á

Ak má Vaše prasa málo detailov = uprednostňujete celkový pohľad pred detailmi

Uši:

Veľké uši = ste veľmi dobrý poslucháč

Malé uši alebo žiadne uši = pravdepodobne by ste mali

na sebe pracovať, aby ste boli lepším poslucháčom

Nohy:

Ak ste nakreslili 4 súmerné nohy = ste vyrovnaný človek a v živote sa uberáte správnym smerom

Ak má prasa menej nôh či žiadne = ste veľmi nerozhodný/-á v doterajších životných rozhodnutiach alebo ste nerozhodný/-á vo všeobecnosti

Ak má Vaše prasa len tvár:

Možno ste majetnícky/-a a pozeráte sa na svet zhora

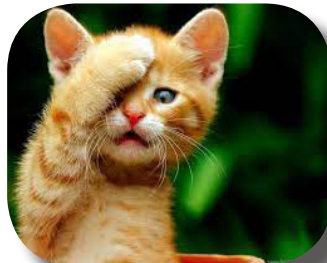
Ak má Vaše prasa dlhý chvost:

Budete mať dlhý a spokojný život

Nakoniec, počet zatočení na chvoste predstavuje mieru Vašej dobrosrdečnosti.

Sedeli Vaše výsledky alebo sa náš test mýlil?

Akokoľvek dopadol, dúfame, že sa Vám páčil a zabavili ste sa.

Niečo z hodín informatiky u prvákov

